

AFSCHRIJF

1

Griffienummer : 000723

Repertoriumnummer : 882

Vonnisdatum : 16.04.2013

PRO JUSTITIA

De Correctionele Rechtbank van het arrondissement Hasselt,
13de kamer, spreekt het volgende vonnis uit:

INZAKE HET OPENBAAR MINISTERIE TEGEN:

1412

1.
technisch ingenieur;
geboren te
wonende te
Belg.

1413

2.
bediende,
geboren te
wonende te
Belgische.

Verdacht van:

Te

Als (mede)eigenaar(s) die de opstelling van een vaste of verplaatsbare inrichting heeft toegestaan of gedoogd en die tot de werken opdracht heeft gegeven

A/ Op niet nader te bepalen datum, tussen 1 juni 2007 en 12 juni 2007,

op het onroerend goed gelegen te _____, gekadastréerd of geweest zijnde afdeling _____, eigendom van de EERSTE en de TWEEDE, voornoemd, ingevolge akte van aankoop dd. _____ maart 1976 verleden voor notaris _____ voor wat betreft de perceelnummers _____ ingevolge akte van aankoop dd. 25 februari 2007 verleden voor notaris _____ voor wat betreft de perceelnummers _____, beide notarissen met standplaats te _____,

- een weg te hebben aangelegd over een totale lengte van ca. 250m, waarvan ongeveer 154m in kiezelverharding en een zandweg van ongeveer 96m, deels in agrarisch gebied, deels in bosgebied en deels in landschappelijk waardevol agrarisch gebied

zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning van het college van burgemeester en schepenen, de percelen gelegen zijnde gedeeltelijk in bosgebied, gedeeltelijk in agrarisch gebied en gedeeltelijk in landschappelijk waardevol gebied.

B/ Vanaf 12 juni 2007,

voormelde weg in stand te hebben gehouden.

Teneinde na toepassing van de strafwet, op vordering van de stedenbouwkundige inspecteur of het college van burgemeester en schepenen, de feiten, voor zover gepleegd voor 1 september 2009 strafbaar ingevolge de artikelen 99, §1, 146, 1°-3°, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de Ruimtelijke Ordening dd. 18 mei 1999, en thans strafbaar gesteld zijnde overeenkomstig de artikelen 4.2.1 en 6.1.1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening,

- de plaats te herstellen in de vorige toestand, namelijk het verwijderen van de weg door middel van het verwijderen van de kiezelverharding (10cm dikte en 3m breedte) en aangevoerde zand over de ganse lengte van de verbindingsweg van de woning naar de openbare weg. Na het verwijderen van de verharding en zand dient het reliëf in zijn oorspronkelijke toestand te worden hersteld door middel van het heraanvullen met zuivere teelaarde en het inzaaien met gras

en over te gaan tot veroordeling tot een dwangsom van 125€ per dag bij niet-uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn.

Overgeschreven op het 2° hypotheekkantoor te : op 29.03.2012,
 nr.) en ambtshalve ingeschreven.
 Ontvangen : 139,49 euro. De Bewaarder (get.)

*** **

Gelet op de stukken van het rechtsgeding.

Gehoord in openbare zitting:

- het Openbaar Ministerie in de vordering;

- Mr. J. , advocaat te 3
 vertegenwoordigt de beklagden, die ter zitting niet verschenen.

*** **

1.
 Reklamerden zijn de mede-eigenaars van een onroerend goed gelegen te
 kadastraal gekend onder

Het perceel gekend met kadastraal nummer ligt binnen de grenzen van een
 agrarisch gebied (gewestplan c, gekk bij K.B. van 3 april 1979).

Het perceel gekend met kadastraal nummer 807° ligt deels binnen de grenzen van een
 agrarisch gebied en deels binnen de grenzen van een landschappelijk waardevol
 agrarisch gebied.

De percelen gekend onder en liggen binnen de grenzen van
 een waardevol agrarisch gebied.

Het perceel met nummer ligt binnen de grenzen van een bosgebied.

2.

Beklaagden worden ervan verdacht tussen 1 juni 2007 en 12 juni 2007 zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning

- een weg te hebben aangelegd (betichting sub A)
- vanaf 12 juni 2007 deze weg in stand te hebben gehouden (betichting sub B).

3.

Op 1 september 2009 is de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening van 18 maart 2009 in werking getreden.

De oprichting van een wederrechtelijke constructie en de instandhouding van dergelijke wederrechtelijke constructie in ruimtelijk kwetsbare gebieden blijven strafbaar.

Bij besluit van het college van burgemeester en schepenen van 12 juni 2006 werd aan beklaagden een stedenbouwkundige vergunning afgeleverd voor het verbouwen van een zonzvrije woning.

Op 12 juni 2007 werd vastgesteld dat beklaagden zonder een voorafgaande stedenbouwkundige vergunning een weg hebben aangelegd.

Bij besluit van het college van burgemeester en schepenen van 8 oktober 2007 werd de regularisatie van de bestaande verbindingsweg van de woning naar de openbare weg geweigerd.

Bij besluit van de bestendige deputatie 26 maart 2009 werd het beroep voorwaardelijk ingewilligd.

Bij ministerieel besluit van 24 november 2009 werd de stedenbouwkundige vergunning geweigerd.

Bij besluit van het college van burgemeester en schepenen van 31 augustus 2010 werd de regularisatie van een toegangsweg en van een ontbossing, nogmaals geweigerd.

Bij besluit van de bestendige deputatie van 15 december 2010 werd het beroep niet ingewilligd.

Tegen deze beslissing werd op 21 januari 2011 een annulatieberoep ingesteld bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen; alhoewel de zaak volgens de beweringen van beklaagden, in staat is werd er tot op heden geen zittingsdatum georganiseerd.

Beklaagden kunnen geen stedenbouwkundige vergunning voorleggen; de misdrijven zoals omschreven in de inleidende dagvaarding onder de betichtingen sub A en B zijn bijgevolg bewezen.

4.

De herstellvordering werd ingesteld bij vordering van de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur van 12 april 2010.

De herstellvordering werd regelmatig en tijdig ingesteld (art. 6.1.41, § 4 en § 5 CRO.)

Op 19 maart 2010 verleende de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid een positief advies voor wat betreft de herstellvordering.

Ten deze wordt de goede ruimtelijke ordening aangetast door het manifest storende karakter van het misdrijf, met name de aanleg van een verbindingsweg tussen een zonevreemde woning naar de openbare weg. Deze weg loopt vanaf het bebouwde perceel achtereenvolgens 40 m door agrarisch gebied, 80 m door landschappelijke waardevol gebied, 40 m door bosgebied en ten slotte nog een 100 m door agrarisch gebied.

Het herstel van de plaats in de vorige toestand is de enige manier waarop de gevolgen van dit misdrijf zullen verdwijnen.

De herstellvordering steunt uitvoerig op motieven van goede ruimtelijke ordening is niet kennelijk onredelijk.

De herstellvordering is zowel intern als extern wettig en beoogt op gepaste doch noodzakelijke wijze het herstel van de gevolgen van het door beklagde gepleegde misdrijf te doen verdwijnen.

De argumentatie van beklagden komt dan ook op dit punt ongegrond voor.

5.

De in de dagvaarding omschreven misdrijven werden gepleegd met hetzelfde misdadig opzet, zodat bij toepassing van art. 65 slechts een straf dient te worden opgelegd.

Bij het opleggen van een bestraffing wordt rekening gehouden met de persoon van beklagden, het blanco strafverleden van beklagden en de aard en de ernst van het bewezen verklaard misdrijf waarbij beklagden ondanks het ontbreken van een stedenbouwkundige vergunning de bestaande weg in stand houden.

De geldboete moet de beklagden ervan weerhouden in de toekomst dergelijke laakbare feiten te stellen en moet hen leren het milieu te respecteren.

*** **

Gelet op de artikelen :

Wetboek strafvordering art. 185,190,194,197

Wetboek strafrecht art. 2,38,40,65

Wet van 29 maart 1962 art. 44, 64 en 69, gewijzigd bij de artikelen 4, 20, 21 en 25 van de wet van 22 december 1970, gewijzigd bij de artikelen 42, 66 en 72 van het Decreet van 22 oktober 1996 en thans strafbaar gesteld door de artikelen 99, 146, 147, 148, 149 en 204 van het Decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999, zoals gewijzigd bij Decreten van 28 september 1999 (B.S. 30 september 1999), 26 april 2000 (B.S. 29 april 2000), 13 juli 2001 (B.S. 3 augustus 2001), 1 maart 2002 (B.S. 16 april 2002), 4 juni 2003 (B.S.22 augustus 2003), 21 november 2003 (B.S. 29 januari 2004), 27 maart 2009 (B.S. 15 mei 2009):

Wet 05.03.1952 art.1 en Wet 07.02.2003, gewijzigd door Wet 28.12.2011

Wet 01.08.1985 art. 29 gewijzigd door Wet 22.04.2003 art. 3 gewijzigd door

KB. 31.10.2005 art. 1

Wet 15.06.1935 art. 2,14,31,32,33,34,35,36,37,41
en de artikelen aangehaald in dit vonnis.

*** **

OM DEZE REDENEN :

De rechtbank statueringe **OP TEGENSPRAAK:**

De eerste beklaagde

Verklaart beklaagde schuldig aan de misdrijven zoals omschreven in de inleidende dagvaarding.

Veroordeelt beklaagde voor deze feiten samen tot een geldboete van 250,00 euro te vermeerderen met 45 opdecieimen (x5,5) en alzo gebracht op L375,00 euro of een vervangende gevangenisstraf van 60 dagen.

Verplicht de veroordeelde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de

7 f

occasionele redders, een bedrag te betalen van 25 euro te verhogen met 50 opdecimen en alzo gebracht op 150,00 euro.

Verwijst beklagde tevens tot de kosten van de publieke vordering, deze voorgesloten door de openbare partij, begroot op de som van 104,86 euro, doch niet inbegrepen de kosten van overschrijving ter hypotheken van huidig vonnis.

Legt aan de veroordeelde in toepassing van art. 91 K.B. van 28.12.1950, gewijzigd bij art. 1 KB 13.11.2012, de verplichting op tot het betalen van een geïndexeerde vergoeding van 51,20 euro.

De tweede beklagde

Verklaart beklagde schuldig aan de misdrijven zoals omschreven in de inleidende dagvaarding.

Veroordeelt beklagde voor deze feiten samen tot een geldboete van 250,00 euro te vermeerderen met 45 opdecimen (x5,5) en alzo gebracht op 1.375,00 euro of een vervangende gevangenisstraf van 60 dagen.

Verplicht de veroordeelde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke geweldsdelicten en aan de occasionele redders, een bedrag te betalen van 25 euro te verhogen met 50 opdecimen en alzo gebracht op 150,00 euro.

Verwijst beklagde tevens tot de kosten van de publieke vordering, deze voorgesloten door de openbare partij, begroot op de som van 104,86 euro, doch niet inbegrepen de kosten van overschrijving ter hypotheken van huidig vonnis.

Legt aan de veroordeelde in toepassing van art. 91 K.B. van 28.12.1950, gewijzigd bij art. 1 KB 13.11.2012, de verplichting op tot het betalen van een geïndexeerde vergoeding van 51,20 euro.

*** *** ***

Beveelt het herstel in de oorspronkelijke staat door het verwijderen van de kiezelverharding en zand over de ganse lengte van de verbindingsweg en het herstel van de bodem door heraanvullen met zuivere toelaarde en inzaaien van gras, en dit binnen de termijn van EEN JAAR ingaande vanaf het in kracht van gewijsde gaan van huidig vonnis.

Beveelt, voor het geval de plaats niet binnen een jaar na het in kracht van gewijsde gaan van huidig vonnis in de vorige staat wordt hersteld, dat de stedenbouwkundige inspecteur en het college van burgemeester en schepenen, ambtshalve in de uitvoering ervan kunnen voorzien op kosten van beklaagden.

Zegt dat de overheid die het vonnis uitvoert, gerechtigd is om de materialen en voorwerpen afkomstig van de herstelling van de plaats, te verkopen, te vervoeren en te verwijderen.

Zegt dat de overtreder die in gebreke blijft, verplicht is alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een kostenstaat, opgesteld door de overheid die dit vonnis uitvoert of begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter in de burgerlijke rechtbank.

Veroordeelt beklaagden, voor het geval dat aan de veroordeling tot herstel niet wordt voldaan tot betaling aan de stedenbouwkundige inspecteur van een dwangsom van HONDERD VLIJFENTWINTIG EURO per dag vertraging vanaf de eerste dag volgend op het verstrijken van de hoger vermelde hersteltermijn en in zoverre dit vonnis vooraf werd betekend.

Aldus gevonnist in openbare zitting van de **DE RTIENDE KAMER**,
16 april 2013, alwaar zetelden:

Mevrouw	ondervoorzitter, alleenzettelend rechter,
De heer	substituut procureur des Konings,
De heer	griffier.

get.

get